

[Elmquist.]

ligere, fordi det, jeg staar her og forfægter, er ganske i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Handelsminister Gang paa Gang har forfægtet under sin politiske Virksomhed; saa giv hellere mig Hjælpen, højtærede Handelsminister, end Finansministeren. Jeg tror altsaa ikke, at disse Satser blev ændret, fordi man gik væk fra Kravet om, at private Personers Merindkomstskat ikke maatte trækkes fra her.

Ministerens Forslag om, at Merindkomstskatten ikke maatte trækkes fra, stødte som nævnt paa en saa stærk Modstand hos nogle af Partierne, naturligvis Venstres og de Konservatives Repræsentanter, at Ministeren maatte give sig, og saa gav Ministeren sig altsaa for de private Personers Vedkommende; men ikke for Aktieselskabernes Vedkommende. Det er det, jeg kalder en Uretfærdighed mod Aktieselskaberne i Forhold til private Personer. Det er igen saaledes, som vi har set det Gang paa Gang, at man behandler Aktieselskaber strengere end private Personer, hvilket jeg finder er uretfærdigt og tilmed uklogt, fordi der er en Grænse for, hvor haardt man kan behandle Aktieselskaberne her i dette Land, og hvor mange Byrder, man kan lægge paa dem. Der er en Grænse derfor, hvis man ikke vil afskrække Folk fra at gaa ind i denne Form for Kapitalsammenslutning og dermed gaa ind i Arbejdet for at skabe Virksomheder, der igen kan skabe Arbejde til de mange Tusinder af Hænder. Erhvervslivet her i Danmark kan ikke naa frem; hvis vi ødelægger Aktieselskabsformen, fordi der er for faa private Formuer til at løfte de Opgaver, som skal løftes rundt omkring i Landet, nye Opgaver saavel som ældre Opgaver. Vi kan kun faa Erhvervslivet frem ved at bibeholde Aktieselskabsformen. Behandler vi Aktieselskaberne stadig uretfærdigere og dynger Skatter paa Skatter paa dem, ødelægger vi dem.

Ministeren svarede ikke noget til mine Eksempler. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Finder Ministeren ikke, det er urimeligt, at det ene Selskab, som jeg nævnte, med en raa Indtægt, altsaa en samlet Indtægt paa 900 000 Kr., skal betale 906 000 Kr. i Skat efter de foreliggende Forslag? Finder Ministeren ikke — jeg er enig i, at dette Selskab, som er et Krigsforetagende, skal beskattes kraftigt, at det skal af med meget af sin Merfortjeneste —, at det er uretfærdigt, at det skal betale 6 000 Kr. mere, end det overhovedet har

tjent? Der er en Fejl her, og det er en Fejl, som maatte kunne rettes.

Jeg nævnte et andet Eksempel, et andet Selskab, der har haft en Merindtægt paa 10 000 Kr., og det offentlige tager alle 10 000 Kr.; der bliver ikke en Øre tilbage. Der er ogsaa en Fejl her, og jeg synes, den maatte kunne rettes. Den Slags Urimeligheder kunde forhindres, hvis man f. Eks. havde den samme Ventil for Aktieselskabernes Vedkommende, som man har for private Personers Vedkommende; nemlig at Skatten ikke maa overstige 85 pCt. af den samlede Indtægt i det foregaaende Aar. Den Ventil har man ikke fundet nogen Grund til at indføre for Aktieselskabernes Vedkommende. Jeg synes, man burde gøre det, og det kunde jo gøres endnu i det Udvalg, der skal behandle denne Sag.

Til sidst vil jeg kun sige angaaende Merindkomstskatten, at man kan vende og dreje det, hvordan man end vil: tilbage bliver det Faktum, at det Selskab, som skal betale 150 000 Kr. i Merindkomstskat, og som i 1942 f. Eks. tjente 500 000 Kr., hvorfra de 150 000 Kr. ikke er draget, skulde, hvis de 150 000 Kr. maatte fradrages, betale Skat af 150 000 Kr. mindre næste Aar, og da Skatten for det Selskab, jeg tænker paa, er oppe paa ca. 70 pCt., vilde det sige, at dette Selskab skulde betale ca. 100 000 Kr. mindre næste Aar. Stiller man ved Siden af dette Selskab en privat Person under samme Forhold, slipper den private Person med disse ca. 100 000 Kr. mindre, medens altsaa Aktieselskabet kommer til at betale saa meget mere.

Ministeren var inde paa, at jeg havde misforstaaet Professorbetænkningen. Det tror jeg ikke, jeg har. Jeg finder ikke, der er nogen Skam i at misforstaa et eller andet i dette store Kompleks af Skattelovforslag, for jeg tør vædde paa, at der er ikke en eneste i denne Sal, maaske ikke engang Ministeren, som til Punkt og Prikke kan det hele udenad; men jeg har ikke misforstaaet det. Professorbetænkningen siger:

„For *Aktieselskaber* har man ikke ment at burde foreslaa nogen ny Beskatning, men alene en Opsparingsordning, da Beskatningen af Aktieselskaber under Krigen allerede er blevet forhøjet i betydeligt stærkere Grad end den samlede Personbeskatning.“

Det viser, som jeg sagde, at Professorbetænkningen gik imod større Beskatning af Aktieselskaber og i Stedet foreslog en Opsparing; men paa Trods af dette gennemfører Ministeren for Aktieselskabernes Vedkommende